

[Udenrigsministeren.]

i Sydafrika, er i åben strid med retsfølelsen og livssynet i de nordiske lande og må betragtes som et groft brud på principperne om de fundamentale menneskerettigheder.

Som det vil være det høje ting bekendt, er spørgsmålet nu taget op til behandling i De Forenede Nationer. Sagen skal indbringes for Sikkerhedsrådet, og så vidt vi er orienteret, vil behandlingen for Sikkerhedsrådet netop finde sted i dag. Hvis behandlingen i Sikkerhedsrådet ikke tilendebringes på en måde, som man finder er tilfredsstillende, vil vi fra dansk side være beredt til at støtte, at plenarforsamlingen indkaldes til særlig samling til drøftelse af situationen i Sydafrika.

Jeg har ikke i den besvarelse, jeg her har givet, henvendt mig direkte til det ærede medlem, der har spurgt mig, idet jeg i og for sig ikke synes, at det ærede medlem er berettiget til at stille et spørgsmål af denne art. Jeg vil gerne tilføje, at det i og for sig undrede mig under læsningen af Land og Folk i morges at se, at dette blad har mod til i forbindelse med dette spørgsmål at erindre om begivenhederne i Ungarn for nogle år tilbage. Vi husker jo, at det ærede medlems parti på det tidspunkt tog en ganske anden stilling til nedskydning af demonstrerende folkemasser, end der synes at være tale om i dag.

Fuglsang: Jeg kan selvfølgelig kun takke den højtærede udenrigsminister for hans tilkendegivelse af at ville støtte forslaget behandling i De Forenede Nationer, idet jeg konstaterer, at den højtærede ministers følelser faktisk falder sammen med mine vedrørende de begivenheder, der har fundet sted, og at den højtærede minister også vil tage konsekvensen deraf ved behandlingen i De Forenede Nationer.

Hvad angår spørgsmålet om Ungarn, ser jeg ikke rigtig, hvordan det hænger sammen med det, der er foregået nede i Sydafrika. Jeg tør for min part næsten sige her, at de folk, der blev nedskudt og henrettet eller på anden vis ombragt i masser i Ungarn, i højere grad var mine partifæller, end det var folk fra den anden side.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kr. Juul* til undervisningsministeren:

„Med hvilken begrundelse nægter undervisningsministeren kommuner at benytte aprilskoleåret?“

Kr. Juul: I skolelovens § 9 står, at folkeskolens skoleår begynder den 1. august, men at ministeren kan tillade, at skoleåret begynder på et andet tidspunkt. Da vi i sin tid havde denne bestemmelse til behandling i folketingsudvalget i samråd med ministeren, gav ministeren udtryk for, at denne dispensationsbestemmelse ville blive administreret med udpræget hensyntagen til kommunernes ønsker, ligesom bestemmelsen i den gamle skolelov om dispensation fra aprilskoleåret var blevet det. Vi fandt ministerens ord om det problem så betryggende, at vi afstod fra at føje noget ind i betænkningen derom.

Når jeg har givet mit spørgsmål til den højtærede undervisningsminister den form, som det har fået, hvorved det gives udtryk for, at ministeren har nægtet at imødekomme ønsker fra kommuner om at benytte aprilskoleåret, må jeg indrømme, at jeg bevæger mig lidt på gyngende grund. Jeg er nemlig ikke i besiddelse af nogen dokumentation for, at ministeren har nægtet at opfylde en kommunes ønske i så henseende, og hvis ministeren nu kan svare mig, at han ikke har nægtet og ikke agter at nægte nogen kommune adgang til at benytte et andet skoleår end augustskoleåret, skal jeg love ministeren, at jeg vil benytte de tre minutter, jeg regner med den højtærede formand vil tilstå mig i anden omgang...

Formanden: To minutter.

Kr. Juul: ... to minutter siger den højtærede formand, men det må også være nok til at fremføre en uforbeholden undskyldning for den insinuation, der i så tilfælde vil ligge i mit spørgsmål.

Jeg har imidlertid den begrundelse for det spørgsmål, jeg har stillet, at Klovborg-Tyrsting kommune i Skanderborg amt for tre måneder siden indsendte ansøgning om at måtte bevare aprilskoleåret som helhed. Da den endnu ikke har fået svar — og allerede det er noget utidigt smøleri, hvorfor i alverden skal man være så hen-